

[Statsministeren.]

den teoretiske Indstilling, som det ærede Medlem aabenbart har.

Det ærede Medlem gjorde saa en Række Bemærkninger om Venstres Indsats og Venstres Forslag til Besparelser, sagde det ærede Medlem, og jeg tillod mig i en Afbrydelse at spørge, hvad det var for noget; thi bortset fra de 6 Millioner paa Militærudgifterne, som jeg jo i høj Grad paa-skønner, selvfølgelig, og paa hvilket Punkt jeg haaber, vi i næste Rigsdagssamling kan komme et godt Skridt videre — jeg takker altsaa for saa vidt derfor —, er det mig ikke bekendt, at der i det ærede Medlems Række af Forslag egentlig var noget, som positivt viste Nedgang i Udgifterne, Besparelser. Det ærede Medlem nævnte Forslaget om Ændringer i Lønningsloven. Det er muligt, det vilde give Nedsættelser, men ingen ved i hvert Fald hvor meget. Det var jo et saa indviklet og mærkeligt System, at det vist ikke var nogen mulig paa Forhaand at sige, hvordan det vilde virke; men hvis Besparelser var at faa, saa var det altsaa paa Lønningerne, der var nogen Besparelse mulig ved de Forslag, det ærede Medlem har stillet. Men naar det ærede Medlem overfører fra Kommunerne til Staten, saa er det jo ikke nogen Besparelse; det er blot at flytte Udgifter fra et Sted til et andet; der bliver ikke flere Penge af den Grund. Nej, Venstres Forslag var en Række Krav om at give Afkald paa Skatteindtægter til Fordel for en enkelt Klasse her i Samfundet, en Række Krav, som Venstre ikke havde den mindste Interesse for Dækningen af.

Og nu møder det ærede Medlem altsaa her i Dag og taler om Valutaforholdene, og her hører vi det besynderlige, at det ærede Medlem kræver Fritagelse for Afleveringspligt for Valuta og fri Valutanotering. Ja, det er jo Teori, det kan jeg godt mærke igen, det er atter Teori i Overensstemmelse med en vis Bevægelse, som efter min Mening er overordentlig farlig for det danske Samfund. For nogle Maaneder siden stod det ærede Medlem og det ærede Medlems Presse alle Vegne og sagde: Nu har Danmark at følge Sterling, nu vær's god, følg Sterling, og nu møder det ærede Medlem og advarer mod at følge Sterling! Ja, jeg maa sige, det er svært at holde Fodslag med Folk, der lader Gangen i den Grad lede af Stemninger og ensidige økonomiske Interesser, som det aabenbart maa være Tilfældet for det ærede Medlem.

Jeg kan være enig med det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i en af hans sidste Bemærkninger, da han sagde, at saadan som

det gaar, kan det jo ikke blive ved at gaa. Nej, det er vist rigtigt, men det ærede Medlem har ingen Midler anvist, hvorved det kan komme til at gaa bedre. Vi kender, hvad Virkningerne er af en Nedskæring, det ærede Medlem har jo gennemført en saadan en Gang, uden at der kom en Mand mere i Arbejde, og uden at der skete anden Bedring, end at nogle Millionærer fik en ufortjent Gave. Nej, Nedskæring, den tror vi ikke paa, den er der ingen, der tror paa mere, ikke andre end det ærede Medlem selv.

Men Situationen er virkelig saa alvorlig, at der er Grund til at sige, at det kan naturligvis ikke blive ved at gaa paa den Maade, og at man maa søge at finde Midler baade imod de øjeblikkelige Vanskeligheder og mod Ulykkerne i den Fremtid, som ikke mindst Ungdommen ser i Møde. Jeg har imidlertid ikke set nogen Villighed, navnlig ikke fra Venstres Side, til at gaa ind i positive Forhandlinger om, paa hvilken Maade man virkelig kan modvirke Tilstanden.

Det, der trænges til, det kan vi godt være enige om, er en ordentlig effektiv Gældsnedskrivning, det er noget af det første og mest fornødne. Kan vi blive enige om Principperne for denne Hjælp, saa vil jo adskilligt være vundet, men saa maa vi naturligvis sikre os imod, at der Dagen efter stiftes ny Gæld. Det vilde baade for os, der lever nu, og for dem, der kommer efter, være en virkelig effektiv Reform, men jeg har ikke Indtryk af, at Venstre just er moden til at gaa ind i alvorlige Forhandlinger om denne Sag.

Endelig skal jeg blot føje til det, jeg alt har sagt, at det tør dog vel fremhæves, at den nuværende Krise i høj Grad er ført til os udefra, at den i sit kolossale Omfang, i sin ødelæggende Karakter i høj Grad er kommet paa Basis af de Forviklinger, der er indtraadt ude i Verden efter Krigen og under den økonomiske Krig, der fulgte efter Vaabnernes Krig; den Udvikling, som er foregaaet med Pengevæsen, med Gæld, med manglende Købeevne, kan naturligvis ikke gaa sporløst hen over et Land, hvis ene store Erhverv i saa høj Grad er baseret just paa at sælge til Folk med Købeevne. Vi kan ikke, det skal vi ikke bilde os ind, afværge Verdenskrisen, hindre den, forkorte den eller gøre noget som helst nævneværdigt mod den. Vi kan mildne paa Vilkaarene i vort eget Land, og jo bedre vi samarbejdede derom, jo bedre kunde det gaa. Jo mere Strid der skal skabes om enhver Foranstaltning, om enhver Handling